

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLIER, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 31.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per druk-
regel.

TONGEREN, DEN 4 AUGUSTUS.

Kiezingen van 2 Augustus.

ARRONDISSEMENT BRUSSEL.

9,051 kiezers hebben deel genomen aan de stemming.

De uitslag der eerste stemming is slechts om 11 uren 's avonds bekend gemaakt.

Zijn senateurs gekozen: MM. Reyntjens, Crocq, Fortamps, Vanschoor, Haossens-Hap, de Vadder en Bisschoffsheim.

Representanten: MM. Dansaert, Demeur, Bergé, Vanhumbek, Guillery, Funck, Orts, Couvreur, Anspach, Defré en Vleminck.

Om half twaalf 's nachts is de ballotering begonnen tusschen MM. Jottrand, Jamar, Vandensplassche en Capiaumont.

De uitslag is om 2 uren 's morgens bekend gemaakt. MM. Jottrand en Jamar zijn gekozen.

De katholieken winnen in het Senaat drie stemmen te Gent en twee in Luxemburg (Arlon, Bastogne en Marche), hetgeen eene verplaatsing van 10 stemmen geldt.

Voor de Kamer der volksvertegenwoordigers winnen wij drie stemmen in Luxemburg (Bastogne, Marche en Neufchâteau), eene te Brugge, eene te Veurne, eene te Nijvel, twee te IJperen, eene te Dixmide, eene te Gent, twee te Charleroi. De katholieken hebben in de Kamer eene meerderheid van 21 stemmen, zonder in rekening te brengen de heeren de Lhonnew, Baliseaux en Bouquécou, die nogtans ieder een doctrinaire hebben moeten overhoop werpen om gekozen te worden.

De Kamer bestaat dus op dit oogenblik uit 71 katholieken, 50 doctrinair en 5 ongeklasserde leden.

In het Senaat zijn 33 katholieken en 29 doctrinair.

Bijeenroeping der Kamers.

Het Senaat en de Kamer der volksvertegenwoordigers zijn zamengeroepen op maandag, 8 augustus.

Politieke beweging in België.

Men schrijft uit Leuven, 31 juli: Er heerscht hier eene buitengewone beweging onder de troepen. Het 6^e linieregiment met zijnen staf, heeft de drie compagnies van het 7^e vervangen. Gisteren is het regiment van het 3^e lanciers met zijnen staf aangekomen en vandaag arriveert het regiment der guiden, waarvan een gedeelte met den staf zal hier blijven. De soldaten worden door de bevolking zeer goed ontvangen, hunne muziekkorpsen doen zich op de opebare plaatsen dikwijls hooren en verwekken veel geestdrift.

Men schrijft uit Verviers:

« Sedert maandag komen er dagelijks talrijke pruisische troepen door Eupen getrokken. » Er zijn huizen waar men dagelijks 15 a 20 soldaten te logeren heeft.

« De troepen, welke op een 35,000 man geschat zijn, maken een legerkorps uit, geschikt om Trier en de vallei van de Moosel te beschermen. Zij begeven zich per kleine marchen derwaarts, want de ijzerenwegen zijn opgebroken. »

Gisteren morgen is het monster-kanon (80ponder) uit het kamp van Brasschaat naar het fort St. Maria, beneden de rivier, vervoerd. Alles is goed gegaan, dank aan de maatregelen die er door de bedienden van het Loodwezen, de sluismeesters der dokken en de officiers der pontonniers genomen waren. Het kanon, dat meer dan 16,000 kilos weegt, is per spoor tot voor de groote kraan der nieuwe dok gebracht, bij middel van welke het, rond 10 uren, op een vlot werd neergelaten, samengesteld uit een ijzeren ponton van 23,000 kilos vracht. Het vlot werd door den stoomer van het korps der pontonniers gesleept.

Een stoomer van het Loodswezen vaarde vooruit om de aankomende stoomboot te verwittigen, en te bevelen niet veel stoom te maken, opdat het vlot geene schokken zou bekomen. Eene groote menigte volk was toegelopen om het monster-kanon te zien. Zoohaast het op gemeld fort zal geplaatst zijn, zal men overgaan tot het vervoeren van een tweede kanon, zelfde kaliber, en bestemd voor dezelfde versterking. Dit laatste is nog zwaarder en weegt ongeveer 18,000 kilos. Het komt insgelijks uit het kamp van Brasschaat.

Men leest in den *Moniteur* van heden:

In afwachting dat het departement van binnenlandsche zaken in staat gesteld zij, om de thans door de burgerwacht in gebruik zijnde geweren door nieuwe wapens te vervangen, heeft de minister van oorlog bevelen gegeven, opdat de arsenalen van den Staat, onmiddellijk aan de bijzondere korpsen der burgerwacht wapens zouden bezorgen van het model, in het leger in gebruik.

Oorlogsberichten.

De oorlog die begonnen is, zal gedurende den tijd dat hij zal gevoerd worden, een der kostelijkste zijn die ooit werd aangegaan. Reeds hebben de laatste europesche geschillen buitengewoon groote uitgaven noodzakelijk gemaakt. De oorlog van Italië, hoewel die maar zes weken geduurd heeft, kostte aan Frankrijk ten minste 20,000,000 pond sterling, en Frankrijk werd alsdan niet geroepen tot de pogingen die het zich in dezen strijd zal moeten opleggen. Pruisen gaf in 1866 bijna zooveel uit in eenen veldtocht van drie weken. Ondanks de afschijningen aan al zijne naburen gedaan, moest het tot eene leening zijnen toevlucht nemen, om de ledige schatkist te vullen.

Maar Pruisen was in 1866 slechts de helft van de mogendheid waarmede in dezen oogenblik Frankrijk in strijd is, en had geen tegenstrever die de macht bezat waarmede het thans te doen heeft. Het is duidelijk dat, als deze oorlogen, ondanks hun korten duur zooveel gekost hebben, de opofferingen welke iedere strijdvoerende mogendheid zich zal moeten opleggen, veel aanzienlijker zullen moeten zijn. Wij vreezen bijna het bedrag der cijfers aan te geven welke de uitgaven zullen bereiken. De parlementen van iedere mogendheid zijn begonnen met credieten te stemmen van ten minste 250,000,000 p. st. ieder, en deze groote sommen zullen maar het begin zijn.

Het enig dergelijk geval van kostelijken oorlog dat wij kunnen vinden, is de burgeroorlog van Amerika, waarin het Noorden, dat nauwelijks op Frankrijk of Pruisen gelijkt, een miljoen man ouder de wapens had, aan den laks van ten minste 200,000,000 p. st. 's jaars. De betere inrichting der tegenwoordige strijdvoeders zal hen ontslaan van een gedeelte dezer onkosten. Maar als men 100,000,000 p. sterling 's jaars rekent om een miljoen strijders in Europa te onderhouden, dan blijft men zeker verre beneden de waarheid.

De gewone begrooting van ieder leger is nagenoeg 15,000,000 pond sterling en de oorlog zal die verdrijf ja verviervoudigen. De overgang van den staat van vrede tot dien van oorlog zal de uitgave wel van 20 tot 25,000,000 pond sterling verhoogen en het is niet overdreven het cijfer van de meerdere verbruiking en der onkosten van vervoer op het dubbel te schatten.

Welke zijn de hulpmiddelen der oorlogvoerenden om in deze aanzienlijke uitgaven te voorzien? De beide mogendheden zijn goed voor verschillende maanden oorlog. Frankrijk kan de lasten dragen. Een grooten oorlog zal de strijders in eenen dergelijken toestand laten, dat zij besparingen op andere uitgaven gemakkelijk zullen kunnen doen. Wat Pruisen betreft, of lever Duitsland, het bevindt zich in even gunstige voorwaarden. Er bestaat eene groote gelijkheid tusschen de strijders, wat betreft de bevolking, den economischen vooruitgang en de begrootingen, ter uitzondering dat Duitsland eene schuld heeft in het bijzonder, de begrooting der legers.

De beide strijders kunnen dus de uitgaven dekken, welke hen wachten. Maar welke Staat kan dit het best doen? Het verschil is, gelooven wij, zeer klein; maar zij denken dat het voordeel langs den kant van Duitsland ligt. De Staat die het minste ontleend heeft zal het langst kunnen ontleenen, en degene wier schuld de geringste is, heeft het minst de contributiekrachten des lands belast.

Men schrijft uit Metz aan de *Indépendance*:« De keizer heeft gezegd: « De oorlog zal lang duren! » Dit legt eenigzins uit waarom men zoo traag te werk gaat. Men wil dat alles gereed zij en toch marcheert men, maar men gaat slechts met getelde stappen vooruit. Zoo heeft men regimenten die 12 uren namen om een *étape* te doen.De kolonels mochten geen man achterlaten. Hetgeen niet belet dat de warme elf man gedood heeft en dat verscheidene soldaten zich zelven verdaan hebben. Een man is door een venster gesprongen; een kapitein adjudant-majoor van het 12e linie heeft zich zelfmoord, en gedurende den rusttijd hebben twee grenadiers zich

eergisteren met hunnen chassépot door den kop geschoten.

Metz, 31 juli, 10 ure 30 min.

De beide badensche officieren, welke in het gevecht van Niederbronn krijgsgevangen genomen werden, MM. von Wechman, luitenant-kolonel, en Villiers, tweede luitenant, zijn den 29 te Orleans aangekomen, waaraan zij zich op bevel, moesten begeven, na op hun eere-woord de verbintenis aangegaan te hebben van zich niet, zonder machtiging, uit de stad te verwijderen. Zij zijn in het *Hôtel d'Orleans* afgestapt.

Metz, 30 juli.

De troepen te Metz gekampeerd, hebben de proklamatie van den keizer aan het leger, slechts gisteren avond gekend. De sergent-majoor van elke compagnie hebben er lezing van gegeven. De lezing van het document heeft geen zeer levendige geestdrift verwekt. Hier en daar hoorde men wel enige kreten van *leve de Keizer!* doch zonder vervoering. De verklaring dat de oorlog langdurig en moeilijk zijn zal, werd koel door de soldaten ontvangen.

In het algemeen koesterden zij het denkbeeld dat het plan van hunne opperhoofden was, dat het eerste gevecht beslissend zijn zou en een einde aan den oorlog stelden.

Sedert veertien dagen herhaalt men hen op alle tonnen, dat de wapening der Pruisen voor de hunne achteruit is; dat de landwehr tegen dank optrekt, en slechts op eene gelegenheid wacht, om het leger, te verlaten en dat er van nu af, hongersnood in de grensieden heerscht.

En zij zegden: Welnu, dan zal het niet lang duren: wij zullen hun eene groote rammeling geven, en dan is alles gedaan. En plotseling zegt men hun, dat de oorlog lang zal duren, en moeilijk zijn zal!

Waarom? vragen zij zich af. Wat is de keizer voornemens te doen? Dit voornemen is van vier manen gekend, zegde mij gisteren een kolonel, welke aan de veldtochten van den Krim, Italië en Mexico heeft deelgenomen; deze manen zijn: de keizer en de maarschalken Le Bœuf, Bazaine en Mac-Mahon.

Metz, 31 juli.

De keizer na den ganschen morgen met maarschalk Le Bœuf gewerkt te hebben, heeft door hem vergezeld, de kampen rondom Metz bezocht. Hij zal zich heden naar Nancy begeven. Men verzekert, dat de regementen der garde morgen naar de grenzen zullen vertrekken. Er is een regiment jagers te paard naar Niederbronn vertrokken.

Parijs, 1 augustus.

De officieele berichten, uit het hoofdkwartier ontvangen, zeggen dat de beiersche voorposten naar de rivier de Lauter teruggetrokken zijn. Aan de voorposten hebben er slechts kleine gevechten plaats gehad.

De keizer heeft gisteren de omstreken van Metz bezocht. Verscheidene pruisische deserteurs zeggen, dat zij veel te lijden hebben, door het gemis van dekens en schuittenten. De vijanden zijn verwonderd over de verre dracht van onze wapens.

Mulhouse, 31 juli.

De tijding welke door een parijzer blad, opzichtsmaarschalk Mac-Mahon medegedeeld is, schijnt zeer gewaagd geweest te zijn. Ik heb inlichtingen willen nemen en dadelijk iemand naar Baden gezonden, om de men zegts van het groot-hertogdom Baden te kennen.

In den *Internationaal*, het koffiehuis, van 't welk ik in mijne correspondentie van gisteren gesproken en dat ik het hoofdkwartier genoemd heb, in betrek al de nationaliteiten zich vereenigen, om de laatste tijdingen aan te brengen, heeft men 't engagement, op hetwelk de *Rappel* zinspeelt, niet als ernstig zijnde aanzien en men verzekerde, dat maarschalk Mac-Mahon zich in goeden gezondheidstoestand bevindt.

Dat hij den Rhijn overgetrokken is, zegt men van alle kanten; doch er is echter niets officieel bekend.

Het kanon, hetwelk gisteren, gedurende een gedeelte van den dag en den nacht geronkt heeft en welks gedruisch men tot Mulhouse hoorde, was wel onbeduidend. Er waren geene dooden of gekwetsten; het waren de Zwitsers, welke zich op bevel van generaal Herzog in het polijgion in het schieten oefenden.

Onze betrekkingen met Zwitserland zijn uitmuntend. De bondstroepen welke tusschen Bazelle en Constance, ten getalle van 50,000 man zijn gekampeerd, hopen dat zij geen observatiekorps zullen blijven en zijn voornemens zich te meten met het eerste Württembergische detachement, hetwelk zich zal verloopen.

Dit zou eene schoone gelegenheid voor Zwitserland zijn, om de helft van het meir van Constance te bekomen, welke het niet toebehoort, en de oorlog is in dit bergachtig land voor een vijandelijk leger zoo moeilijk, dat zijne bevolking, welke in den aard oorlogszuchtig is, denzelve niet vrees.

Er heeft op dit oogenblik, aan den kant van Zurich, Coire en Luzerne eene wezentlijke landverhuizing van deutsche familien plaats, welke uit het palatinaat, het hertogdom Baden of Hessen aankomen. Alles is in Zwitserland bovenmatig duur, want men verwacht dat hij den eersten veldslag, of ten minste bij het eerste kanonschot, hetwelk nabij Carlsruhe of Mannheim zal gelost worden, de bevolking van deze steden gelijk een regen van sprinkhanen in de schoone valleien zal vallen, welke door de engelsche touristen bezocht werden.

Wij treffen de volgende uitweidingen over de fransche en pruisische geweren aan in den *Times*:

« De officieele verslagen zijn 't eens om te verklaren, dat het naaldgeweer beter dan het chassépotgeweer is geweest in de jongste schermutselingen. Het schijnt dat de deutschen in deze ontmoetingen de overhand hebben gehad, maar men weet nog niet of die uitslag moet toegeschreven worden aan de wapens of aan de behendigheid der mannen die er zich van bedienen, of wel aan eene der bijzondere omstandigheden die over het lot der worstelingen beslissen.

« De chassépot draagt verder, maar het schot is minder juist, en men kan nauwkeuriger mikken met het naaldgeweer.

« Met de chassépot kan men 10 a 11 schoten per minuut doen, met het naaldgeweer enkel 7 of 8, waar dewijl het voor de soldaten onmogelijk is dit cijfer te bereiken, is het voordeel van den chassépot onder dit opzicht meer ingebeld dan echt. Laags den anderen kant heeft de chassépot een groot nadeel: na 12 of 14 schoten moet het geweer gezuiverd worden van de overblijfselen der kardoezen. Zijne beste dienst bestaat in de kleinheid van den kaliber, ten gevolge waarvan de fransche soldaat 93 kardoezen kan dragen, terwijl de pruisische soldaat er maar 72 heeft, maar het naaldgeweer is derwijze veranderd, dat dit gebrek verdwenen is.

« Pruisen heeft den tijd niet gehad, om zijne geheele wapening te veranderen, maar alle weken brengt men groote hoeveelheden verbeterde geweren aan. Daarenboven is het klein getal kardoezen een nadeel, welk minder kwaad zal doen aan den deutschen soldaat, dan het kwaad zou berokkenen aan den franschen krijgsman. De deutsche soldaat is er op geleerd niet te schieten dan wanneer het noodig is, en zijne 72 schoten zijn hem ruim voldoende. Ook kan men eene toemaet kardoezen in den ransel doen, zoodat, alles wel ingezien, de twee geweren kwaliteiten hebben die gelijke kansen geven.

« De Franschen, die in Italië de Oostenrijkers geklopt hebben met hunne kunst van bajonnettscherming, zullen dit maal moeten bewijzen dat er de kunst van oorlogen op verre afstand geleerd hebben. »

M. Wittersheim, bestuurder van het *Journal officiel* des keizerrijks, uit Frankrijk gedreven als pruisisch onderdaan, is uit Pruisen gedreven als fransch bediende. Waar moet hij naar toe?

INNEMING VAN SARREBRUCK.

Het fransche leger, vergezeld door Napoleon in persoon, is de grenzen overgetrokken en na een gevecht dat twee uren geduurd heeft, heeft het de hoogtens van Sarrebruck overweldigd. De stad Sarrebruck zelve is door de Franschen ingenomen.

De fransche troepen hebben slechts kleine verliezen geleden. De divisie van generaal Froissard is alleen in strijd geweest tegen drie pruisische divisien.

Voor de eerste maal zijn de mitrailuses op het slagveld verschenen. De moorddadige uitwerksels van dit nieuw wapen schijnen ten volle aan de verwachting van den franschen staf beantwoord te hebben.

Het pruisische leger dat gekampeerd ligt tusschen Sarrelouis en Sarrebruck is 250,000 man sterk.

Na de inneming van Sarrebruck is de keizer met den keizerlijken prins naar Metz terug gekeerd.

De Pruisen leggen de zaak van Sarrebruck anders uit. Volgens deze was de stad Sarrebruck door de Pruisen verlaten en er bevonden zich slechts een honderdtal soldaten in garnizoen, in plaats van drie divisien.